

Posudek vedoucí na diplomovou práci Zuzany Kučerové

Česká televize a náctiletý divák

Za zrodem diplomové práce Zuzany Kučerové stálo jedno paradoxní odhalení: jak je možné, že se česká veřejnoprávní televize nevěnuje náctiletým divákům? Přitom právě dospívající jsou velmi psychologicky i sociálně zranitelnou demografickou skupinou, prožívající obtížný přerod z dětství do dospělosti spjatý s komplikovaným hledáním „správných“ sociálních vzorů a norem. Vzhledem k tomu, že od veřejnoprávní televize očekáváme službu veřejnosti projevující se v její vzdělávací a informativní funkci, je s podivem, že ve svém programu tak systematicky opomíjí zrovna tuto kategorii diváků.

Autorka práce se rozhodla prozkoumat tuto záhadu velmi komplexním a důsledným způsobem. Nejprve si detailně definuje, kdo je vlastně ona cílová skupina dospívajících, kdo do ní patří a proč a co je na ní specifického – z hlediska psychických a sociálních změn, ke kterým u náctiletých dochází, z hlediska jejich preferovaných zájmů, hodnot a potřeb, i z hlediska aktuálních kulturně šířených návyků ovlivňujících jejich způsoby konzumace televizních obsahů (jedná se především o preferenci více flexibilního způsobu sledování prostřednictvím internetu a VOD anebo o preferování audiovizuálních děl na internetu, konkrétně YouTube). Pozorně zkoumá, zda její prvotní hypotéza, že se ČT věnuje dospívajícím jen velmi okrajově, je skutečně pravdivá, a přináší informačně bohatý průzkum toho, jak k tomuto diváckému segmentu přistupuje několik jiných vybraných televizí. Obzvláště pasáž o konkrétních zahraničních pořadech cílených na náctileté diváky je pak velmi inspirativní – autorka je sice přibližuje velmi stručně, ale i tak se jí daří popsat, v čem podle ní tkví jejich kvality a proč zrovna takovéto pořady mohou být pro mladistvé prospěšné i zábavné. V závěru práce pak přináší vlastní návrh, jak by Česká televize mohla tento nedostatek obsahu pro náctileté diváky řešit. Na jejím návrhu je přitom sympaticky vidět, jak o dané problematice uvažuje komplexně – nejen, že přehodnotila na základě svého důkladného výzkumu své původní názory, ale navíc je její návrh přemýšlivý v tom, že objasňuje klady i zápory několika možných řešení a že zahrnuje jak hledisko obsahové kvality, tak i případného financování, sledovanosti a legislativního zarámování.

Na textu oceňuji pečlivost, s níž autorka přistupovala k výzkumu a která je znát mj. i z množství zdrojů, z nichž čerpala. Přináší tak leckteré málo známé informace a u informací víceméně známých (např. že náctiletí tráví hodně času na internetu) nezapomíná taková tvrzení podkládat přesnými, často empirickými výzkumy. Z hlediska četby podle mne sice ony četné citace výzkumů sledovanosti a diváckých preferencí trochu brzdí plynulost textu, nicméně chápu, že z produkčního hlediska se jedná o podstatné informace. Občas se také zdá, že některé informace až zbytečně opakuje (viz např. zmiňované průzkumy sledovanosti anebo pasáž s definicemi pojmů mládež a dospívající), většinou se ovšem jedná jen o částečný průnik, kdy nová citace vyzdvihuje jiný aspekt či přináší zároveň zcela novou informaci, a proto chápu, proč se pro zařazení těchto lehce překrývajících se citací autorka rozhodla.

Diplomovou práci Zuzany Kučerové považuji za velmi důkladnou a pečlivou, logicky vystavěnou, zpracovávající de facto u nás dosud nezpracované téma, obsahující užitečné přehledové přiblížení

tvorby pro náctileté jak v naší zemi, tak i v několika zemích zahraničních, a zároveň přinášející i vlastní bystré a argumentované názory pisatelky. V úhrnu tak doporučuji tuto diplomovou práci k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit známkou A.

3. 10. 2016

Helena Bendová

